

PARTENERA CREATIVĂ

de Linda Dillow

(Publicată de BEE International, 2001, ISBN 973-9212-45-X, distribuită în România prin Fundația BEE, Cluj Napoca; conține și ghid de studiu)

Partenera creativă a fost una dintre primele cărți pentru femei care au fost traduse în limba română încă de pe vremea comunistă (la începutul anilor '80, sub numele de *Partenera creatoare*) și a avut, fără nici o îndoială, un impact pozitiv în viața multor femei.

Context: Cartea s-a născut ca răspuns la revigorarea mișcării feministe care a avut loc în anii '70 și la noua turnură pe care aceasta a luat-o, nemișcând atât de mult pentru drepturile femeii pe piața muncii (de a avea, spre exemplu, plată egală cu a bărbatului pentru muncă egală depusă), ci orientându-se spre „eliberarea” femeii de structurile „opresive” ale căsătoriei. În acest context, Linda încearcă să „răscumpere” conceptul biblic de *supunere*, așezându-l în contextul lui Scriptural, și să prezinte rolul soției în cadrul relației de familie. Ea face aceasta fără a încerca să prezinte „un studiu exhaustiv despre căsătoria creștină” ci, mai degrabă, „un fragment ales, împodobit cu sfaturi practice, pentru femeile care doresc să fie soții în sensul arătat de Scripturi”, așa cum subliniază Jeanne W. Hendricks, în *Cuvânt înainte* (p. 9-10).

Unul dintre aspectele care necesită „răscumpărare” este cel de femeie casnică. Pentru Linda, modelul pentru o soție care dorește să fie devotată familiei este, invariabil, acela de casnică, femeia care face din familie vocația vieții ei, cel puțin pentru perioada în care copiii sunt mici; ea este „hotărâtă să învețe și să crească în toate domeniile pe care le presupune acest rol și să-și dea silința să-l îndeplinească la fel de bine ca și cum și-ar fi propus să fie directoarea unei întreprinderi” (p.15). Cu toate că această perspectivă pune într-o lumină mult mai pozitivă cariera de gospodină – în mod greșit minimalizată în perspectiva unora - iar sfaturile practice pe care le oferă sunt de mare ajutor femeilor care o adoptă, cartea nu oferă soluții viabile pentru o mulțime de femei care din motive economice, de context socio-politic (ca de exemplu în țările încă aflate sub dictatură comunistă, unde este aproape de neconceput ca femeile să nu aibă servicii), sau din altele, de natură mai mult sau mai puțin subiectivă, aleg/sunt nevoite să lucreze.

Un aspect pozitiv important al acestei cărți este faptul că pune accentul pe dependența noastră totală de Dumnezeu (contemplație) - atât cu scopul creșterii noastre spirituale, dar și pentru „realizarea” femeii ca soție și mamă - fără a neglija, însă, aspectul esențial al implicării active și al dedicării pentru rămânerea în procesul de transformare pe care Dumnezeu îl dorește pentru fiecare dintre noi (echilibrul „100% + 100%” din Capitolul 3). Este necesar, pentru o viață spirituală echilibrată, să învățăm să ne „numărăm binecuvântările” în timp ce pășim în necunoscutul fiecărei zile, prin credință, bazate pe promisiunile Domnului. Un aspect de care trebuie ținut seama, însă, este o oarecare tendință spre un pozitivism - caracteric culturii americane - care uneori poate părea cititoarei din România puțin exagerat și ar putea fi interpretat ca o lipsă de realism.

Planificarea priorităților este – sau ar trebui să fie - un aspect esențial și practic al vieții fiecărui creștin și prezintă o importanță deosebită pentru mame, care trebuie să

„jongleze” cu o mulțime de „mingi” în același timp. Dacă nu-ți propui ceva și dacă nu planifici temeinic pentru a-ți realiza scopurile propuse, este foarte probabil că te vei trezi că nu ai realizat nimic. Ordinea priorităților, însă, așa cum este prezentată de Linda, necesită o evaluare mai atentă. În mod necontestabil, ascultarea de Dumnezeu și relația cu El este și trebuie să fie prima prioritate în viața fiecărui urmaș al lui Hristos. Toate celelalte aspecte/relații prezentate, însă, este necesar să fie abordate în lumina celei dintâi, mai degrabă decât pe baza unei formule prestabilite și fixe. Dacă, într-adevăr, El este la cârma vieții noastre, atunci Dumnezeu este acela care ne așează prioritățile, iar ele nu sunt atât de rigid și imuabil fixate pe verticală cum par a fi prezentate în carte, ci sunt, mai degrabă, dezvăluite la fiecare pas. Pentru acest motiv dependența noastră totală de El și de călăuzirea Lui este esențială, iar din aceasta va decurge, mai apoi, în mod natural aranjarea tuturor celorlalte priorități. Cu toate că domeniile/relațiile la care Linda face referință sunt importante, importanța și prioritatea pe care o reprezintă diferă în timp, de aceea o „formulă generală” care, poate, ar reflecta mai bine această realitate, ar fi de genul *să cauți să o faci pe una, dar nici pe cealaltă să nu o lași nefăcută*.

Se poate spune că un punct slab al cărții este tocmai această abordare rigidă, „pe verticală”, a multor aspecte, iar originea problemei se află, probabil, în înțelegerea pe care Linda o are referitor la relațiile care există în cadrul Sfintei Treimi, și pe care ea le descrie ca desfășurându-se după o „scară ierarhică a autorității” (p. 141). Această perspectivă poate fi ușor interpretată ca având o tendință spre subordinaționism. Deoarece relația din cadrul Sfintei Treimi constituie - sau ar trebui să o facă - modelul după care noi ne călăuzim în ce privește modul în care ne raportăm unii la alții - atât în cadrul căsniciei, cât și în biserică - o înțelegere incompletă sau incorectă a doctrinei Trinității va avea repercursiuni directe asupra perspectivei pe care o avem referitor la diferitele tipuri de relații în care suntem implicați. Totodată, dragostea, acceptarea și iertarea, oferite necondiționat, așa cum și noi le primim de la Dumnezeu, sunt elemente esențiale ale oricărei relații sănătoase, așa cum și Linda subliniază în capitolele 5 și 6.

Este de apreciat modul deschis, transparent și onest – deși uneori de o onestitate care, poate, ar determina o cititoare puțin mai sensibilă și pudică, sau care face parte dintr-o subcultură în care nu se discută cu asemenea deschidere despre unele aspecte mai intime, să se simtă puțin incomodată – Linda abordează o varietate de aspecte legate de viața de familie, subliniind faptul că intimitatea în cadrul căsătoriei este un lucru pozitiv și bun, și prin urmare ceva care trebuie cultivat cu consecvență. Aceasta poate fi de un real folos pentru tinerele căsătorite, ale căror mame s-au sfiit să discute cu ele cu asemenea deschidere și care nu sunt binecuvântate cu prezența unei mentore în viața lor, cu care să poată aborda deschis asemenea subiecte. Un punct forte al cărții este încurajarea spre creativitate, pentru a face din căminul nostru un adevărat „colț de rai”.

Într-un context în care mai mult ca niciodată media și lumea reclamelor abuzează și devalorizează conținutul sacru al căsătoriei monogame și al relației intime dintre soț și soție, este o nevoie imperioasă de a da tinerelor căsătorite din bisericile noastre o învățătură sănătoasă, bazată pe Scriptură, despre modul în care se poate experimenta reală fericire și împlinire în familie. Deși scrisă cu 30 ani în urmă, *Partenera creativă* rămâne o „unealtă” bună pentru realizarea acestui scop, cât și pentru „reîmprospătarea” căsătoriilor mai vechi, care au început să fie corodate de rutină. Aerul de prospețime pe care stilul Lindei îl aduce înviorează cititoarea. Recomandarea mea, însă, este ca această

carte să fie discutată în cadrul grupului, pe părți, după ce fiecare a citit-o acasă, având drept moderatoare de grup o persoană cu experiență și totodată una care este conștientă de limitările culturale și teologice ale cărții.

Grup țintă:

- 1 Tinere căsătorite/pregătire pentru căsătorie a tinerelor logodite
- 2 Reîmprospătarea relației de căsătorie